

عنوان مقاله:

بررسی رابطه خودمهربانی و مولفه های هوش اخلاقی گاردنر در بهبود وضعیت زیستی بیماران مبتلا به MS

محل انتشار:

بیست و یکمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم تربیتی و اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

یحیی یادگاری - دانش آموخته کارشناسی روانشناسی دانشگاه پیام نور واحد خاش

خلاصه مقاله:

MS یا بیماری مالتیپل اسکلروزیس یکی بیماری ناتوان کننده سیستم عصب مرکزی (مغز و نخاع) است که نیازمند مطالعات بالینی و کلینیکی است. بیماری MS می تواند بر زندگی روزمره فرد مبتلا اثر مخربی برجا گذارد به طوری که علاوه بر فلج بدنی، فلج روحی و امور روزمره فرد را نیز تحت الشعاع قرار می دهد. بدین ترتیب با توجه به اهمیت وضعیت زندگی در بیماران مبتلا به MS، مطالعه حاضر به بررسی رابطه خودمهربانی و مولفه های هوش اخلاقی گاردنر در بهبود وضعیت زیستی بیماران مبتلا به MS می پردازد. روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع مطالعات همبستگی است. جامعه آماری در مطالعه حاضر، بیماران مبتلا به MS ساکن استان سیستان و بلوچستان هستند که از آن میان، تعداد ۱۵۰ نفر، به عنوان حجم نمونه و به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب گردید. برای جمع آوری اطلاعات پژوهش، از مقیاس خودمهربانی، مقیاس مولفه های هوش اخلاقی و همچنین پرسشنامه سنجش کیفیت زیستی استفاده گردید. اطلاعات جمع آوری شده، با استفاده از نرم افزار SPSS ثبت، و از روش آزمون ضریب همبستگی پیرسون و آزمون آماری رگرسیون برای تحلیل داده ها استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد که هوش اخلاقی و مولفه های آن و نیز خودمهربانی و مولفه های آن با کیفیت زیستی بیماران مبتلا به MS همبستگی مثبت و معنی داری دارد. همچنین این دو متغیر قادر به پیش بینی وضعیت زیستی و زندگی در این بیماران می باشد. نتایج بیانگر این است که توجه به مولفه های هوش اخلاقی و خودمهربانی می تواند در بهبود وضعیت زندگی، در بیماران مبتلا به MS نقش موثری ایفا کند بنابراین تدوین برنامه ها و مداخلات درمانی در این دو حیطه کمک بسزایی به بیماران MS می کند.

کلمات کلیدی:

خودمهربانی، هوش اخلاقی، MS، وضعیت زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1905222>

